

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIV. Ipse Spiritus testimonium reddit Spiritui nostro, quòd sumus Filii Dei: si autem Filii, & hæredes. Hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compalimur, ut conglorificemur. Rom. 8. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

1. Considera denique, quid tibi agendum, si in tali statu verteris, ut non possis ullâ ratione fugere à seculo. Quid agendum? Non potest tibi alia dari regula, nisi quam innuimus. Non conformeris cum seculo. *Nolite conformari huic seculo.* Rom. 12. Non conformeris dictamine, non conformeris affectu, non conformeris actione. Video, quàm sit difficile esse in seculo, & non conformari eum seculo. Sed quid ages? quamprimum te illi conformabis, etiam amicus eris. Hoc est enim esse amicum alicujus, habere dictamina similia, affectus simi-

les, actiones similes. Ne cures igitur eò ire, quò plures eunt: *Non sequeris turbam ad faciendum malum.* Cura illis age, qui non sunt amici seculi, ama templa, ama religiosa claustra, ama loca seculo inimica. Verbo, nunquam tibi sit regula agendi, quod vides seculi moribus receptum, sed sola Lex Divina. Quâ autem ratione id ipsum consequi licebit? dum saepe tecum reputas, quæ demum sint illa bona, quæ tibi seculum præstare potest, ejus voluptates, divitiæ, honores, si tamen bona sunt, ut diutissimè durent, non esse nisi unius seculi bona.

XXIV.

Ipsè Spiritus testimonium reddit Spiritui nostro, quòd sumus Filii Dei: si autem Filii, & heredes. Heredes quidem DEI, cohæredes autem Christi: si tamen compassimur, ut conglorificemur. Rom. 8. 17.

1. Considera, quale sit testimonium, quod Spiritus sanctus nobis reddit, esse nos Filios DEI. Non est externum, ut illud, quod Christus accepit ad Jordanem, unde dicitur reddi *Spiritu nostro*, non oculis per viam visionis, nec auribus per viam locutionis, *Spiritu*. In quo igitur consistit ejusmodi testimonium? consistit in illo intimo sensu amoris filialis, quem nobis infundit erga DEUM, ita, ut abhorreamus à peccato, sed purè, quia est offensa DEI, ut libenter sermocinemur de DEO, multum operemur, sed solum hoc sine sublimi quærendi gloriam Divinam. Beatus, qui cor-

de suo possidet hunc purum amorem. Hoc enim certissimum est signum, quod, seclusâ revelatione manifestâ, haberi possit, te esse Filium DEI. Hoc enim est procedere ad modum filii, ex amore, non ex metu operari.

2. Considera nobilem consequentiam, quæ ex eo infertur, quòd sis Filius DEI, nempe esse pariter & hæredem. Dona (qualia sunt bona terrena, bona temporalia) pertinent ad servos, unde Ismaël aliud non habuit, quàm dona. Ad Filios spectat hæreditas, prout illam habuit Isaacus. Verum est maximam esse inter humanos filios, & Divinos differentiam. Hu-

R. 2

manant

mani hereditatem non ad eunt ante mortem Patris, secus Divini. Hereditas istorum ipse Pater est. *Pars mea Dominus dixit anima mea.* Th. 3. 24. Quoniam ipsorum Pater opes non possidet à se distinctas, omnes in se uno continet, quia ipse DEUS est, bonum immensum, bonum infinitum. Et ideo ut tale, eodem tempore, quo se fruatur, simul se præbet fruendum, nec uni soli fruendum, sed omnibus, quotquot fuerint, quin per numerum hereditum, qui successione quadam veniunt in possessionem hereditatis tam magnifica, portioni illius quidquam detrahatur. Et ubi uspiam in hac terrâ hereditatem talem reperies? nec curas tamen?

3. Considera, si simus heredes Dei, hinc aliam duci nobilem consequentiam, nempe nos esse etiam cohæredes Christi. Christus est Filius per naturam, nos per adoptionem, sed nos, quantumvis Adoptivi tantum, erimus cum naturali ejusdem consortes hereditatis. Et quis explicet, quanta sit hæc gloria nostra? Nunquam ad eam licuisset nobis pertingere, nisi Christus ipse nobis impetrasset suis precibus, suo labore, suo sudore, imò & omni suo sanguine profuso. Hoc verò numquid aliud est summum planè miracu-

lum? Nullus inter homines filius naturalis cuperet à Patre suo quemque adoptari extraneum. Potius caritate soli sibi vendicandi regnum adde potuit, ut fratres suos reliquos naturales occideret, uti fecit Abimelec, qui septuaginta super unum fratrem propriâ manu jugulavit. 9. 5. Christus non occidit quemque, sed occidi voluit, ne solus regnaret. Tanta fuit ejus charitas.

4. Considera non esse, quod speres ex nomine hereditatis te æternam beatitudinem posse consequi absque labore. Quippe cœlestis hereditas non est, ut illa mundi, quæ sæpe provenit non merenti, non procuranti, non cogitanti, imò etiam dormienti. Necessè est illam sibi lucrari. Christus filius est naturalis, & tamen nobis quantum illum pati oportuerit, ut obtineret. Et tu, cum sis adoptivus tantum, impendes nihil? Si vis regnare cum Christo, convenit, ut pati velis cum Christo. Hæc est clarissimè adjecta conditio: *Si tamen compatimur.* Quanquam quid unquam patieris, quod æquet vel minimam eorum partem, quæ Christus passus est? Patieris cum Christo, sed non patieris ut Christus.

